

מעניין חי

רעיונות ושיחות לילדים ולנוער

מעובד על פי שיחותיו הקודשות

של

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ץ
מלובאוואטש

ני"ל

לזכרון

הרבנית הצדקנית ח'י מושקא

ע"ה ז"ל

מוגש על ידי

מכון לוי יצחק

כפר הבר"כ ב'י

שנת המהווים להשוואת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

פשעה שפופים עליו לעבר עברה. עם זאת, גם בפעור קשה שיפזו איז חיונב קצאא לקלקלמה

בני משפחה תשוננאי היו מעטים נגד רבים, חלשים נגד גבורים. לפי דרך השבע לא היה להם כל סכוי להצטב בפלקמה, לכן פרוו שלא היו חזקים קצאא לקלקלה זו.

אדרבא, כאשר יצאא לפלקמה, הם חסילו את עצמם לסכנה ודאית, שאז איז חמר אפילו קצאא

אף-על-פי-כן, התשוננא'ים לא עזכו תשוננא, ויצאא לקלקמה במסירות נפש, כרי לקדש שם שמים. אנו אומרים בנפה זמרות הקליל: "על התשועות ועל הנפס ועל הנפלאות שעשית לאבותינו בנקים הוה פונו על-ידי פהניד הקדושים".

תמלקמה התנהלה על-ידי התנהגים הקדושים ודקא, הם היו פדרגת "אדם גדול חסיד וריא שמים" ששמר לו לקסר נפשו כרי לקדש את ה' ולקסר את בני דורו את הדרך פה עליתם למה.

פמו יוסף הצדיק שפטר את נפשו לקיום צווי אביו, כרי יצאא בני תשוננאי לקחם פיונים, וברכות אותם בורנים קדושים שפסרו נפשים לקלקלה מדרך השבע, ופה עם-ישורא'ל לנסים ונפלאות על-שבועים.

(מעובד על-פי לקוטי שיחות) חלק לה עמ' 169, 172-174

דודו אדמו"ר מוהר"ר מוהר"ר המשיח לעולם ועד

תאריכים מיוחדים במולדת חב"ד

לחמפה ז'

י"ד כסלו: יום חתונה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח עם הרבנית הצדקנית ח'י מושקא ע"ה ז"ל - בתו של כ"ק אדמו"ר מוהר"י"צ ני"ע, בשנת תרפ"ט.

ח"י כסלו: יום פטירת אדמו"ר יוסף יצחק בן כ"ק אדמו"ר חצמה צדיק ני"ע ממאסר, בשנת תרל"ג.

י"ט כסלו:

יום הסתלקות הרב המגיד מנעויעישי ני"ע, בשנת תקל"ג.

כ' כסלו:

יום גאולת כ"ק אדמו"ר חזקן ני"ע ממואסר, בשנת תקנ"ט.

כ"ז כסלו:

יום הברית מילה של כ"ק אדמו"ר מוהר"י"צ ני"ע, בשנת תרכ"א.

כ"ז כסלו:

יום גאולת כ"ק אדמו"ר חזקן ני"ע ממאסר בפעם השני, בשנת תקס"א. (לפי דיעה שני, זה ה'י בכ"ט כסלו).

תורבנו באינרנט: [HTTP://WWW.MOSHACH.NET/BLUD](http://www.moshach.net/blud)

לדורבנו: פופו לוי יצחק, תיר, 26 - כפר תב"ד ב' 72915

Meckon LEVI YITZHAK P.O.B. 26, Kfar Chabad B. 72915 - ISRAEL

לפי מנייני שפתי - באחריות תיר 45 שקל בחו"ל 535

תגמור: "על מולשיעים ביה ציזן לשפט את הר עשוי, ותיזה להי המלכה/ פמחה
בימינו מפשי.

(מעובר על פי' לכוסוי שיחתי חלק כ, עמ' 154-155, 164-165)

וישב

כפשעקב שלח את יוסף בנו: "לך-נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן
והשיבני דכר", נצא יוסף למלא את צווי אביו, ובדרך פגש פאיש שאמר לו: "אחיק"
נסעו מזו, כי לפשעתי אנקרים בלכה דהקנה". רש"י מספד: "נסעו מזו – הסינו עצמן
מן האתה, עקבה דהקנה" – לכהש לך נכלי דתתו שימתהו פהם".

לאחר שחתו של יוסף עם האישי, ידע שאחיו זוממים להרגו, ונשקפת לו סכנה
מפשית מן הפגישו עפם. אחי-פריכו, לא שב יוסף לברו, אלא המשיך בדרך,
ותלך לדתו לחפש את אחיו, בשליחות אביו. האם היה צריך יוסף לספן עצמו לשם
קיום דברי אביו הלא ההלכה קובעת שאין להרהר על קיום מצוות (חז"ל מעבדה
זרה, גלוי עריות ופשכות דמים).

תרה מזו: עקר השליחות שהשלה על יוסף לא הייתה לראות את אחיו, אלא לשוב
לאביו ולמסור לו דרישת-שלום מהם. אחי-פריכו מפשיק יוסף והולך לדתו,
במסירות-נפש, כשהוא יודע שלא יצליח למלא את צווי אביו.

❖ ❖ ❖

הרמב"ם פוסק שיש מקרה יוצא דופן שבו מותר למסור את הנפש, להרהר על-מנת
שלא לעבר עברה: "אם הוא אדם גדול וחסיד וירא שמים ורואה שיהיה פודו בקר,
לשיא לקדש את השם ולמסור עצמו אפילו על מצוה קלה, כד"י שיראו העם וקדו"
לפי דין זה נהג יוסף. הוא ראה שאחיו חטאים במצות פבוד אב, כי אברהם יצקב,
אהב במיוחד את יוסף, ולכן הם, השבטים, שגאו אותו, יוסף ראה בתוסם של אחיו
כלפיו, פגיעה באברהם. יוסף חשב שפאן חל הדין שיהיה פודו, ומהפישת מאדם
בדוגמתו מסירות-נפש, על-מנת להראות להם וללמדו אידן עליהם לנהג בנושא פבוד
אב. יוסף הלך לדתו במסירות-נפש, כלי פל חשבונות. לגמרי לא היה אפשה לו אם
ימלא את צווי אביו, כי הוא הלך במסירות-נפש על קדושי ה'.

❖ ❖ ❖

פרשת וישב נקראת בימי התקפה, ומוכן קשר בינ תכן פרשת השבוע למועד
בו היא נקראת. בימי אנטיכריס, כשהגורה מלכות הן הרישה על עש-ישראל לעיני את
מצותו ה', ודאי תיזה זו שעת שקוד בה משל על פל יהודי למסר מפשו על קדשת ה'

וישלח

מן הכנה בפלשתינה (פרק לג פסוק יד) "עד אשר אבא אל ארזי שיערה", נלקחה
הלכה לכה יהודי. בגמרא מופיע: "שלחא שנותמן לו כרי בדרך ושואלו לוא תולך
– ותיב לו את הדרך בדרך שיעשה יקרב אבינו לעשו הרשע, דכיבי: עד אשר אבוא
אל ארזי שיערה, ותיבי: ויעקב נסע ספחה". מפוי הספנה שמשקפת מצד הנויים
בדרך, אין לומר להם את כוון ההליכה האמתי, שפא המתנו שם על-מנת להתנהל
ליהודי.

האם יעקב אמר לעשו דבר שאינו אמתי? האם יעקב רפה אותי? אמר המדרש,
שאמנם לא מצאנו מתי הלך יעקב לשיערי, כפי שאמר לעשו, אולם, לעתיד לבוא
אמר הנביא: "יעלו מושיעים פה ציזן לשפט את הר עשו, ותיזה להי המלכה".
יעקב הלקמהלות, כשהיה בסכנה ולא מסר לעשו את כוון ההליכה, אמר דכרים שהם
אמת גמורה. יעקב אכן מתעמד לבוא אל ארזי שיערה", והא בנפן הנאילה.

❖ ❖ ❖

התורה היא נצחית. בכל דור ובכל דור, פאשר יהודי נצל מרדי נכרי שישואלו להיכן
מוצאת פניו הרי זה פוכח מהנהגותו של יעקב אבינו, כשהיה במצב דומה. יעקב
אבינו התיב את הדרך, וְאמר שפניו ל"ארזי שיערה", וכך השפיע על פנימיות
הנהגותו של פל יהודי בכל זמן וזמן. פאשר הוא מתמודד עם הנגזים, ועם כרום הנגזיות
שממשיכת סביבו ומנסה להשפיע עליה.

מתי יתכן מצב שתגוי יכול ללשילט על יהודי? רק פאשר תהודי נמצא בגלות, והוא
חש שישם מקומו. כשיהודי כאלו הנהגות הוא מקומו חספני, אז המוי חושב
שהיהודי חתת שלישותו.

אולם, פאשר תהודי "מרחיב את הדרך", פאשר תהודי מודיע לעוי שהגלית אינה
מקומו האמתי, וכך מציאותו פגעות אינה אלא תענה בדרך, פאשר תיהודי,
כמתנהגותו, מקורן סביבו שהוא נמצא בדרך, שהוא צועד לקראת הנאילה, שהוא
הולך "שיערה", אז כפל כוון של המוי, והוא אינו יכול לשילט עוד על היהודי.

בעבודת המדות, שבירת החשוד והכנת העולם לקראת הנאילה, על-ידי למוד תהודי
וקיים המצוות והפגנתו בעולם – הרי אז המוי וכל פה שהמוי מספיל, מאבד שלקשה
על תהודי. תהודי שמתכוון להאילה אינו מתבטל לפני המוי, ואן מתרחש תהפוך